

Сьогодні у Києві, на східцях КМДА, - черговий протест проти владних ініціатив. Цього разу гостро стало питання про антиконституційну ініціативу київської міської влади, яка пропонує ухвалити « [Положення](#) про порядок організації та проведення недержавних масових громадських заходів політичного, культурно-просвітницького, спортивного, видовищного та іншого характеру, кіно- та телезйомок у місті Києві».

Ця ініціатива з'явилась 20 вересня і проект «Положення» передбачає, що організатори зібрань мають повідомляти владу про мітинги за 10, а в окремих випадках за 30 днів, забороняється проводити зібрання поблизу будівель органів влади, перед кожним зібранням організатори мають дослідити громадську думку щодо заходу (на платній основі), а «уповноважений орган» КМДА може «погодити» або «не погодити» (тобто, заборонити) мирне зібрання.

З протестом проти можливого ухвалення документу виступили провідні громадські лідери, правозахисники та представники молодіжного середовища. Поруч з прес-конференцією розташувався пікет на захист сумнозвісної книгарні "Сяйво". Примітно, що саме під час заходу на згадану тему, цей пікет було заборонено, про що організаторів повідомили правоохоронці.

“Слід констатувати, що в Україні проблема свободи мирних зібрань зараз є актуальною і питання це все більше і більше стає для нас болючим, оскільки влада починає масово і активно забороняти мирні збори, при чому формально дотримуючись процедури судової, але насправді порушуючи права людини, тобто порушуючи ті зобов'язання, які Україна взяла на себе в рамках Ради Європи, в рамках ОБСЄ, в рамках ООН, інших інституцій. Ситуація в Україні поки що є нормальною, в плані законодавчого забезпечення прав людини стосовно мирних зібрань. Але ми маємо поруч такі негативні приклади, як Російська Федерація, в якій для того, щоб провести мирні зібрання, треба узгоджувати з владою. Ще більш ганебним прикладом є Білорусь, в якій необхідно просити у влади дозволу на проведення мирних зборів. Таким чином у Білорусі майже не можливо легально провести мирні збори, не порушуючи законів, не наражаючи себе на небезпеку. Такий приклад є вельми “заразним” для нашої влади”, - сказав Михайло Каменів, член Громадської ради при МВС, Фондація регіональних ініціатив.

Тетяна Магдич, Громадянський рух “Відсіч”, продовжила думку колеги: “Мені хочеться сказати, що це Положення - це збірка повного абсурду і нісенітниць. І взагалі цікаво, хто це Положення писав. Це людина, яка абсолютно не знайома із законодавством України і Міжнародним правом. Окрім тоталітарних пунктів, є ще речі просто смішні. От наприклад, серед обов'язків організаторів, - неухильне дотримання санітарно-гігієнічних норм в місцях проведення масових заходів. Це означає, наприклад, що туалетним папером,

літачками закидати нам органи державної влади не вийде...Але, наприклад, якщо на акцію прийде бомж, від якого, вибачте, буде тхнути, організаторів можуть за це притягнути до адміністративної відповідальності і далі вже будуть внесені до чорного списку заборонених організаторів. Інші кумедні речі : за безпеку учасників мають тепер відповідати організатори, а не міліція, зате міліція, а також представники служб міста повинні бути забезпечені акредитацією, перепустками або іншими документами, які дають право на відвідування масового заходу.

На запитання журналістки "Громадського простору" - "Що ви плануєте конкретно робити, якщо Положення все-таки ухвалять?" Володимир Чемерис, Інститут Республіка, у ексклюзивному коментарі відповів :

"Подаєм в суд одразу ж. Питання в тому, що подібні Положення - незаконні. І таке рішення є для нас однозначно виграшним у суді. Ми таким чином уже скасовували багато положень. Наприклад, ми скасували таке положення ще у 2007 році у Дніпропетровську. Зараз оскаржуємо таке положення у Дніпропетровську, в Житомирі, в Ужгороді. І ці справи абсолютно виграшні, тому що ці рішення очевидно не конституційні. Їх органи місцевої влади не можуть приймати, тому що згідно Конституції виключно законами визначаються права і обов'язки громадян, а не рішеннями органів місцевого самоврядування. Але що вони роблять...Наприклад, в Дніпропетровську через деякий час знову прийняли положення, ми знову його оскаржили.

В Сімферополі прийняли положення, вони його відмінили і тут же прийняли нове. Ми знов подали в суд. Тобто ми будемо подавати в суд - це справи виграшні, але загалом, звичайно, потрібен закон, який би забезпечував свободу зібрань. І ми це також робимо - є проект від громадських організацій, який ми будемо лобіювати в парламенті".

Михайло Лебідь, Фондація регіональних ініціатив, на запитання журналістки "Громадського простору" - "Які основні загрози Положення?" відповів:

"Основна загроза - забороняють акцію нам до того, як ми її проводимо, і кажуть, що в нас не мирні збори, а політичний масовий захід або культурно-просвітницький масовий захід. І в суді відбувається ідіотська дискусія на тему, що таке політика, що таке не політика, що таке мирний захід і що таке мирні збори. Дефініцій - немає. Щодо того, що таке мирні збори, в Конституції дефініцій немає. Тобто Конституційний суд сказав, що не погано було б якби був закон, там воно могло б визначитися. До речі, схожі проблема є в Ужгороді, причому виникали нещодавно. Вони в першому розділі кажуть, що мирних зборів це не стосується, але в другому розділі проекту свого положення пишуть, але стосується політичних масових заходів. От сьогодні студенти проводять захід - це, на мою думку, молодіжна політика, це не політика в сенсі боротьби за владу, але це молодіжна політика. Що тоді..?"

Любов Єремичева, Ірина Салій ([Громадський простір](#))